

Urząd zbawienia ludzkiego

m.

1. U - rząd zba - wie - nia ludz - kie-go, Po - trze - bo - wał pil - nie te - go,
2. Pan Bóg w Trój - cy Świę - tej ra - dził By świat zba - wił, grze - chy zgła - dził,
3. Pan - na od wie - ku przejr - rza - na, Ar - cha - nio - łem o - be - sła - na.

By u - pa - dek Bóg na - pra - wił, Czło - wie - ka grze - szne - go zba - wił.
Przez wcie - le - nie Sy - na Swe - go, Spra - wą Du - cha Naj - świę - tsze - go.
Że - by na to przy - zwo - li - ła, Ma - tką Naj - wyż - sze - go by - ła.

4. Panna od wieku przejrzana,
Archaniołem obesłana:
Żeby na to przyzwoliła,
Matką najwyższego była.

5. Mówiąc: Zdrowaś bądź Maryja,
Łaski pełna żadna inna,
Pan jest z tobą od stworzenia,
Nie lękaj się pozdrowienia.

6. Oto poczniesz najwyższego,
Syna Boga wszechmocnego,
I porodysz Boską mocą,
Ducha świętego pomocą.

7. Panna się z tego zdumiała,
Czego przedtem niesłyszała,
Wolą Bożą być baczyła,
Aniołowi przyzwoliła.

8. O czym sprawnie wysłuchawszy,
Rzekła Posłowi powstawszy:
Służebnicam Pana mego,
Stań się według słowa twego.

9. Duch święty natychmiast zstąpił,
Ciało Panięskie poświęcił;
Słowo Boże jest wcielone,
Ludzkie plemię wybawione.

10. Przy tej tak wdzięcznej nowinie,
Którąć Anioł prawi ninie,
Pełna łaski Panno prosim,
Łaskę Pańską niech odnosim.

11. W tobie jest obfitość wszelka,
A w nas jej potrzeba wielka,
Maryja morzem łask słynąc,
Dozwól łaskom na nas spłynąć.